

HANS CHRISTIAN ANDERSEN
poeta, bajkopisarz

Człowiek jakiego nie znacie!

Urodził się 2 kwietnia 1805 r. w Odense.

Rodzinny dom Andersena w Odense

To właśnie tutaj, w kuchni tworzył Andersen
swoje największe dzieła.

Jego ojciec, Hans Andersen był biednym szewcem, zaś matka Anna Maria Andersdatter pracowała jako praczka.

Jako dziecko Andersen zwracał na siebie uwagę wysokim wzrostem, długim nosem, blisko osadzonymi oczami i dużymi stopami.

Wspominał o tym w swoich pamiętnikach:

”Byłem zawsze zamyślony, podobno jakiś dziwny, zupełnie inny niż zwykli chłopcy, a dzieci tego nie lubią. Byłem niezdarny i nie chciano się ze mną bawić. - Ty Guliwer, nóg nie pogub – krzyczały łobuzy, a ja się czerwieniłem i nie wiedziałem jak te nogi olbrzymie ukryć”.

„Chciałem ruszyć w świat, szukać szczęścia i wrócić do swego miasta sławnym człowiekiem. Niech się później wstydzą, że mi tak strasznie dokuczali “ - pisał Hans Christian Andersen. Nie wiedział kim chce być, ale wiedział na pewno, że chce być sławny i bogaty.

W wieku 14 lat Andersen wyrusza w pogoń za swoim marzeniem do Kopenhagi, gdzie próbuje swoich sił jako aktor, tancerz, śpiewak. Pomimo niepowodzeń zostaje dostrzeżony przez jednego z dyrektorów Teatru Królewskiego i otrzymuje stypendium królewskie umożliwiające mu naukę w szkole w Slagelse, a później studia na Wydziale Filozofii Uniwersytetu w Kopenhadze.

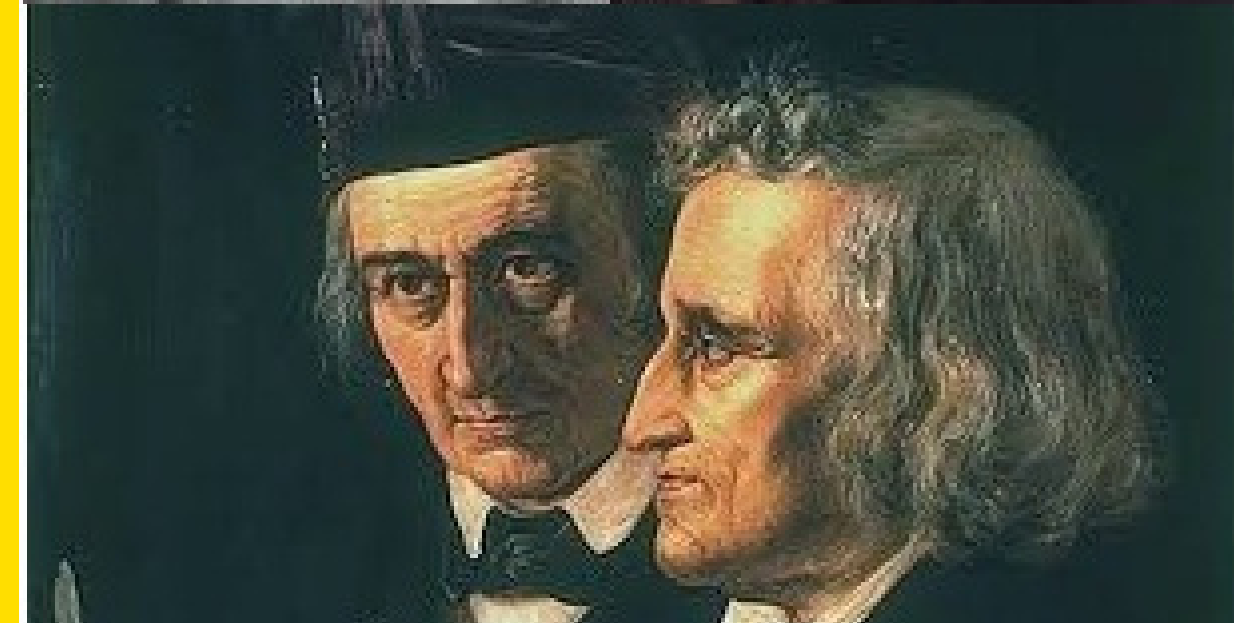
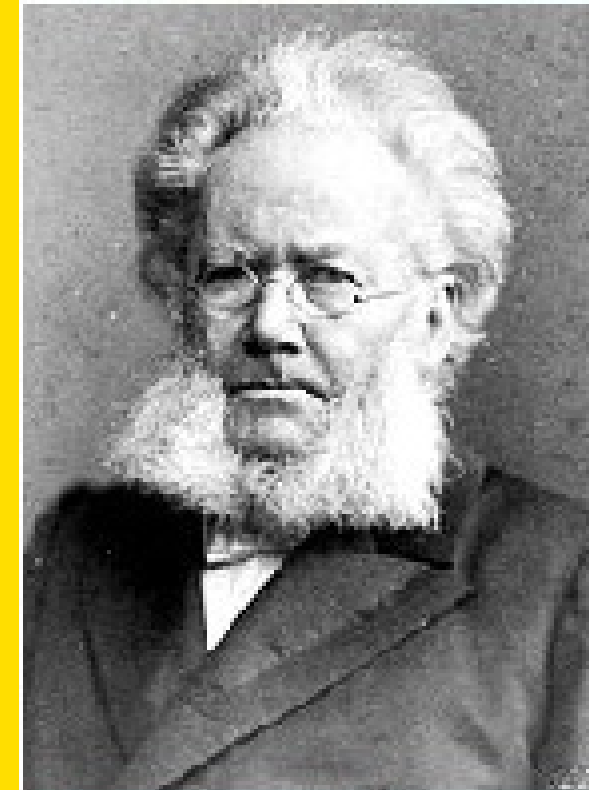
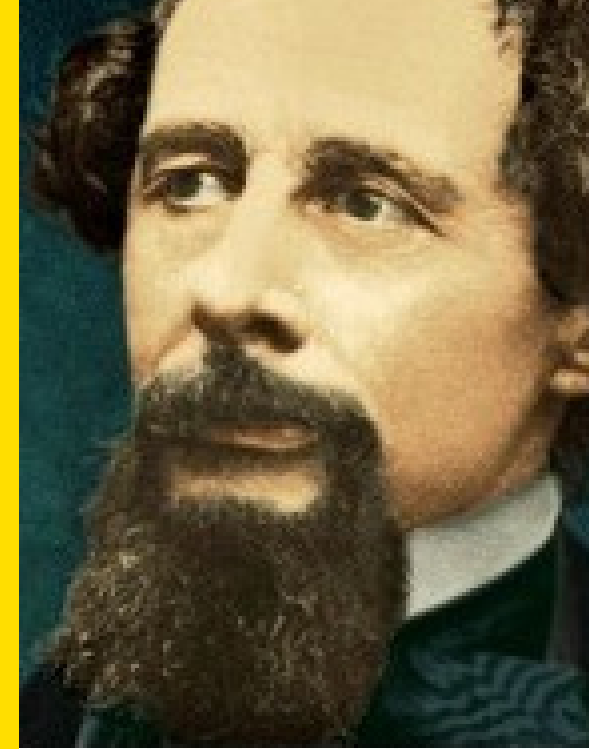

Uczył się, pisał wiersze, powieści i dramaty, libretta operowe, wodewile, które jednak w większości zostały zapomniane.

W 1835 r. Andersen wydaje powieść „Improwizator”, która przynosi mu upragniony rozgłos. W tym samym roku ukazuje się także, pierwszy tom Baśni zawierający m.in. „Księżniczkę na ziarnku grochu” surowo oceniony przez krytyków. Christian nie poddaje się, pisze dalej bajki dla dzieci i dorosłych. W sumie napisał ich 156. Baśnie Andersena nie znalazły uznania w kraju, otrzymały je dopiero w dalekim świecie, zostały przetłumaczone na ponad 80 języków. To stamtąd przyszła do pisarza sława. Z czasem przycichli też złośliwi krytycy, a cała Dania zaczęła Andersena czcić i otaczać opieką.

Spełniły się marzenia syna biednego szewca, był przyjmowany przez królów i książąt jako honorowy gość, przyjaźnił się ze wszystkimi sławnymi ludźmi swoich czasów: Karolem Dickensem, Honoriuszem Balzakiem, Henrykiem Ibsenem, rzeźbiarzem Bertelem Thorvaldsenem, oraz innymi autorami bajek – braćmi Grimm.

Najpiękniejsze baśnie

Brzydkie kaczątko, Mała syrenka, Calineczka, Nowe szaty cesarza, Królowa Śniegu, Dziewczynka z zapalkami, Księżniczka na ziarnku grochu, Dzielny ołowiany żołnierz.

Dopiero gdy już był bardzo stary doczekał się tego, o czym marzył gdy miał 14 lat. Odense, to samo miasto, gdzie kiedyś poza matką nikt nie chciał go znać, uroczyście i z pompą nadało mu honorowe obywatelstwo.

Hans Christian Andersen zmarł 4 sierpnia 1875 roku
w Rolinghed niedaleko Kopenhagi.

